

Nr 30

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändrad lydelse av 5 § och 8 § 1 mom. tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316), m. m.; given Stockholms slott den 21 december 1956.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att *dels* antaga härvid fogade förslag till

1) förordning om ändrad lydelse av 5 § och 8 § 1 mom. tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316); samt

2) förordning om ändrad lydelse av 6 § förordningen den 4 oktober 1929 (nr 307) angående tullrestitution;

dels ock godkänna en inom Tullsamarbetsrådet i Bryssel den 1 mars 1956 antagen tullkonvention rörande passersedlar för varuprover.

GUSTAF ADOLF

G. E. Sträng

Propositionens huvudsakliga innehåll

I avvaktan på en mera fullständig omarbetning av 1929 års tulltaxeförordning föreslås vissa smärre ändringar i nämnda förordning. Dessa är huvudsakligen föranledda av två den 28 januari 1955 antagna resolutioner av Organisationen för europeiskt ekonomiskt samarbete (OEEC), den ena avseende tullåttnader för vissa kategorier av turister och den andra införsel av handlingar och materiel för turistpropaganda. Ändringar föreslås även i tulltaxeförordningen på grund av en framställning från Scandinavian Airlines System om tullfrihet för viss markutrustning m. m. Slutligen föreslås att Sverige ansluter sig till en inom Tullsamarbetsrådet i Bryssel den 1 mars 1956 antagen tullkonvention rörande passersedlar för varuprover.

Förslag
till
förordning om ändrad lydelse av 5 § och 8 § 1 mom. tulltaxeförordningen
den 4 oktober 1929 (nr 316)

Härigenom förordnas, att 5 § och 8 § 1 mom. tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

5 §.

Tullfrihet åtnjutes för:

Tullfrihet åtnjutes för:

e) andra av resande medförda varor än i d) sägs till ett sammanlagt värde av högst 275 kronor, i den mån Konungen därom förordnar, ävensom av resande, hemmahörande i utomeuropeiskt land, medförda och för återutförelse avsedda resesouvenirer till ett sammanlagt värde av högst 2 500 kronor; dock skall i fråga om rätt att tullfritt medföra färdiga tobaksvaror och cigarettpapper samt rusdrycker gälla vad särskilt stadgas;

e) andra av resande medförda varor än i d) sägs till ett sammanlagt värde av högst 275 kronor, i den mån Konungen därom förordnar, ävensom för återutförelse avsedda resesouvenirer till ett sammanlagt värde av högst 600 kronor, därest de medföras av resande, hemmahörande i annat europeiskt land än Sverige, och till ett sammanlagt värde av högst 2 700 kronor, därest de medföras av resande, hemmahörande i utomeuropeiskt land; dock skall i fråga om rätt att tullfritt medföra färdiga tobaksvaror och cigarettpapper samt rusdrycker gälla vad särskilt stadgas;

h) fartygs- och luftfartygsförnödenheter av annat slag än i g) sägs samt fartygsinventarier, därunder inbegripna till fartyg hörande husgerådssaker, för så vitt förnödenheter eller inventarierna med avseende å beskaffenhet och mängd skäligen kunna anses vara avsedda till begagnande ombord å det transportmedel, vari de införts, och så länge de där kvarbliva;

h) fartygs- och luftfartygsförnödenheter av annat slag än i g) sägs samt fartygsinventarier, därunder inbegripna till fartyg hörande husgerådssaker, för så vitt förnödenheter eller inventarierna med avseende å beskaffenhet och mängd skäligen kunna anses vara avsedda till begagnande ombord å det transportmedel, vari de införts, och så länge de där kvarbliva; inventarier, tillhörande förolyckat fartyg; ävensom sjöfynd, till värde ej överstigande tio kronor, då fyndet, enligt vad särskilt är stadgat, av tullanstalt utlämnas till bär-garen;

¹ Senaste lydelse se beträffande 5 § 1955:201 och beträffande 8 § 1 mom. 1954:94.

(Nuvarande lydelse)

i) inventarier, tillhörande förolyckat fartyg; ävensom sjöfynd, till värde ej överstigande tio kronor, då fyndet, enligt vad särskilt är stadgat, av tullanstalt utlämnas till bärgaren;

z) tryckalster, härunder inbegripna med bilder försedda reklamskyltar och reklamlakat, ävensom bilder, dioramor, klichéer, skioptikonbilder och, i den mån Konungen därom förordnar, framkallad kinematografisk film, allt dock på villkor, att varorna hava till syfte att göra reklam för resor eller studier i främmande länder eller att sprida kännedom i allmänhet om dessa länder;

å) blanketter till passersedlar, godslistor och dylika handlingar, som äro avsedda att begagnas vid internationell samfärdsel med fordon eller luftfartyg;

(Föreslagen lydelse)

i) artiklar, som inkomma till lufttrafikföretag för att inom flygplatsområde användas i samband med luftfart, därest artiklarna tydligen äro avsedda för nyttjande vid underhåll, reparation, avprovning eller betjäning av luftfartyg, för expediering av passagerare och last eller för utbildning av markpersonal och flygande personal, ävensom delar till sådana artiklar, allt i den mån Konungen därom förordnar, därvid, beträffande dylika artiklar och delar, som inkomma till i främmande land etablerat lufttrafikföretag, i förekommande fall hänsyn må tagas till huruvida det främmande landet medgiver Sverige motsvarande förmån;

z) tryckalster, härunder inbegripna med bilder försedda reklamskyltar och reklamlakat, ävensom bilder, dioramor, klichéer, skioptikonbilder och, i den mån Konungen därom förordnar, framkallad kinematografisk film, allt dock på villkor, att varorna hava till syfte att göra reklam för resor eller studier i främmande länder eller att sprida kännedom i allmänhet om dessa länder; ävensom, i den mån Konungen därom förordnar, teknisk materiel, som sändes till ackrediterade representanter eller utsedda ombud för officiella nationella turistorganisationer och som icke är avsedd att distribueras;

å) blanketter till passersedlar, godslistor och dylika handlingar, som äro avsedda att begagnas vid in- och utförsel av varor eller vid internationell samfärdsel;

8 §.

1. Tullfrihet under viss tid må på särskild framställning medgivas för:
a) varor, som inkomma:

f) sto, som införes för att betäckas och därefter återutföras; samt

1. Tullfrihet under viss tid må på särskild framställning medgivas för:
a) varor, som inkomma:

f) sto, som införes för att betäckas och därefter återutföras;

(Nuvarande lydelse)

g) positiv fotografisk film, utvisande importvaras beskaffenhet eller arbetssätt och avsedd att återutföras, dock endast i den mån Konungen därom förordnar.

Tullfrihet enligt — — — att utföras.

(Föreslagen lydelse)

g) positiv fotografisk film, utvisande importvaras beskaffenhet eller arbetssätt och avsedd att återutföras, dock endast i den mån Konungen därom förordnar; *samt*

h) annan än i 5 § z) avsedd material, vilken har till syfte att göra reklam för resor eller studier i främmande länder och som är avsedd att efter användningen återutföras, dock endast i den mån Konungen därom förordnar.

Tullfrihet enligt — — — att utföras.

Denna förordning skall i fråga om 5 § h) och i) äga tillämpning från och med den 26 mars 1956 och skall i övrigt träda i kraft den 1 juli 1957. För artiklar och delar, som avses i 5 § i) och som under där angivna förutsättningar införts under tiden den 26 mars 1956—den 30 juni 1957, må erlagd tull restitueras.

Förslag

till

**förordning om ändrad lydelse av 6 § förordningen den 4 oktober 1929
(nr 307) angående tullrestitution**

Härigenom förordnas, att 6 § förordningen den 4 oktober 1929 angående tullrestitution¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagna lydelse)

6 §.

Förutom i — — — skäl föreligga.
Tullrestitution enligt — — — sex
månader.

Förutom i — — — skäl föreligga.
Tullrestitution enligt — — — sex
månader.

Har från tullverket utlämnad vara, beträffande vilken tullfrihet under viss tid enligt 8 § 1 mom. h) tulltaxeförordningen medgivits eller förutsättningar för sådan tullfrihet uppenbarligen varit för handen, under tullkontroll blivit förstörd eller eljest bevisligen gått förlorad, innan varan skolat återutföras, må befrielse från eller restitution av tull för varan åtnjutas.

Har transportmedel, — — — tull-
kontroll förstöres.

Har transportmedel, — — — tull-
kontroll förstöres.

Har eljest — — — kunnat råda.

Har eljest — — — kunnat råda.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1957.

¹ Senaste lydelse se 1955:73.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 21 de-
cember 1956.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, NORUP, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena och chefen för handelsdepartementet fråga om *ändringar i tulltaxeförordningen, m. m.* samt inför därvid följande.

I. Tullåttnader för turister samt vid införsel av handlingar och materiel för turistpropaganda

Organisationen för europeiskt ekonomiskt samarbete (OEEC) har den 28 januari 1955 antagit tre resolutioner, till vilka Sverige anslutit sig, nämligen en resolution angående tullåttnader för turister, en resolution angående tullåttnader för vissa kategorier av turister och en resolution angående införsel av handlingar och materiel för turistpropaganda.

Över resolutionerna har yttrande avgivits av generaltullstyrelsen.

Resolutionen angående tullåttnader för turister innehåller i huvudsak följande.

På de villkor och i den utsträckning, som anges i resolutionen, skall varje medlemsstat medgiva turist rätt att utan erläggande av införseltull och införselavgift tillfälligt införa vissa i resolutionen angivna slag av personliga effekter. Därmed avses alla klädespersedlar och andra nya eller begagnade artiklar, som en turist skäligen kan behöva för personligt bruk med hänsyn tagen till alla omständigheter kring hans resa, dock med undantag av alla handelsvaror, som införes i försäljningssyfte. Vidare skall, på de villkor som anges i resolutionen, varje medlemsstat medgiva turist rätt att utan erläggande av införseltull och införselavgift införa vissa i resolutionen närmare angivna mindre kvantiteter tobaksvaror, rusdrycker, toalettvatten och parfym. I fråga om tobaksvaror utgör den ifrågavarande kvantiteten 200 cigarrer eller 50 cigarrer eller 250 gram tobak eller ett urval av dessa varor under villkor att den sammanlagda vikten icke överstiger 250 gram. Därjämte skall, alltjämt på de villkor som anges i resolutionen, varje med-

lemsstat medgiva turist rätt att dels för återutförelse införa resesouvenirer till ett sammanlagt värde av högst 50 USA dollars utan handling rörande tullfrihet under viss tid, dels utan sådana formaliteter, som hänför sig till valutakontroll, och utan att erlägga utförelsetull utföra resesouvenirer, som turisterna köpt i landet till ett sammanlagt värde av högst 100 USA dollars.

Resolutionen innehåller vidare vissa allmänna bestämmelser, av vilka följande särskilt må framhållas.

I syfte att påskynda fullgörandet av tullformaliteter skall till varandra gränsande medlemsstater sträva efter att förlägga sina respektive tullanstalter tätt intill varandra och att hålla dem öppna under samma tider. Resolutionens bestämmelser får icke på något sätt inverka menligt på tillämpningen av ordnings- eller andra föreskrifter rörande införelse, innehav eller bärande av vapen och ammunition. Varje medlemsstat förklarar att förbud, som den utfärdar rörande in- eller utförelse av artiklar på vilka resolutionens bestämmelser är tillämpliga, skall gälla allenast för så vitt förbuden är grundade på överväganden, som icke har ekonomisk karaktär utan är utfärdade exempelvis med hänsyn till allmän moral, allmän säkerhet och allmän hälsovård eller för att förekomma husdjurs- eller växtsjukdomar. De undantag och lättnader som medgives jämlikt resolutionen är icke tillämpliga på gränstrafik. De är icke heller utan vidare tillämpliga, när den totala mängden av en vara, som turist inför, väsentligen överstiger i resolutionen angiven gräns. Detsamma gäller, om turist inkommer i införelselandet oftare än en gång i månaden och om turist ej fyllt 17 år.

Generaltullstyrelsen framhåller i sitt yttrande beträffande den nu återgivna resolutionen, att de svenska bestämmelserna om resandes rätt att tullfritt införa tobaksvaror och rusdrycker, såvitt desamma avser nordiska resande, är snävare än vad som generellt förutsättes i resolutionen. Styrelsen anser sig likväl ej böra förordna några författningsändringar som följd av Sveriges anslutning till resolutionen. Härvid hänvisar styrelsen till det läge vari frågan om nordisk resandes rätt att tullfritt införa tobaksvaror och rusdrycker befinner sig. Styrelsen framhåller vidare, att Sverige reserverat sig beträffande motsvarande bestämmelser i 1954 års New York-konvention om tullättnader till förmån för turisttrafiken.

Resolutionen angående tullättnader för vissa kategorier av turister innebär i huvudsak följande.

1. Medlemsstaterna skall medgiva turister från transoceana länder följande minimilättnader i tullhänseende, nämligen

(a) fri transitering i resandens bagage, utan andra formaliteter än muntlig deklaration, av souvenirer av icke-kommersiell natur, intill ett sammanlagt värde av 500 USA dollars, under förutsättning att anledning att befara missbruk icke föreligger, skolande toalettatten och parfym intill en myckenhet av en halv liter respektive 50 gram i obrutna förpackningar anses som souvenirer;

(b) fri utförsel utan utförsellicenser eller utförseltullar av souvenirer, som turisten bär på sig eller medför i sitt bagage, till ett sammanlagt värde, ej överstigande 500 USA dollars, under förutsättning att de icke är avsedda för kommersiella ändamål, och att anledning att befara missbruk av valuta- och tullbestämmelser ej föreligger;

(c) tullfri införsel i handbagaget för personligt bruk av cigarretter, cigarer, tobak eller ett urval av dessa varor intill en sammanlagd myckenhet av högst 500 gram, dock högst 400 cigarretter;

(d) tullfri införsel i handbagaget för personligt bruk av två öppnade eller öppnade buteljer vin eller spritdrycker av normal storlek och skilda typer, d. v. s. en butelj vin och en butelj spritdrycker.

2. Medlemsstaterna skall medgiva sådana turister från en medlemsstat, som tillfälligt uppehåller sig i annan medlemsstat, fri transitering, utan handling rörande tullfrihet under viss tid, av souvenirer till ett sammanlagt värde, icke överstigande 100 USA dollars, under förutsättning att turisten bär souvenirerna på sig eller medför dem i sitt bagage samt att souvenirerna icke är avsedda för kommersiella ändamål.

Från svensk sida har reservationer gjorts med avseende å tillämpningen av vissa bestämmelser i resolutionen. Enligt reservationerna skall sålunda bestämmelsen om rätt för resande från transoceanaländer till fri transitering respektive utförsel av souvenirer i Sverige gälla intill ett sammanlagt värde, ej överstigande 400 USA dollars. Enligt de svenska reservationerna skall vidare föreskriften om rätt för sådan turist från en medlemsstat, som tillfälligt uppehåller sig i annan medlemsstat, till fri transitering av souvenirer här gälla intill ett sammanlagt värde, ej överstigande 50 USA dollars. Enligt resolutionen skall emellertid svenska regeringen informera organisationen om den tidpunkt, då de ifrågavarande bestämmelserna här skall kunna tillämpas i full utsträckning. Förutsättning härför är att vissa författningsändringar vidtages.

Beträffande de författningsändringar som påkallas av förevarande resolution anför *generaltullstyrelsen* följande. Det i 5 § e) tulltaxeförordningen intagna stadgandet att tullfrihet skall åtnjutas för av resande, hemmahörande i utomeuropeiskt land, medförda och för återutförsel avsedda resesouvenirer till ett sammanlagt värde av högst 2 500 kronor torde böra ändras på så sätt att tullfrihet medgives till ett sammanlagt värde av högst 2 700 kronor. Vidare torde i samma moment böra införas ett tilläggsstadgande, enligt vilket tullfrihet medgives för av resande, hemmahörande i annat europeiskt land än Sverige, medförda och för återutförsel avsedda resesouvenirer till ett sammanlagt värde av högst 600 kronor. Vad beträffar den i resolutionen intagna föreskriften om rätt för turister från transoceanaländer att fritt utföra souvenirer till ett sammanlagt värde, ej överstigande 500 USA dollars, torde densamma endast påkalla ändring i statens handels- och industrikommissions meddelande den 27 juni 1955, nr 211, om vad resande licensfritt må medföra vid resa till eller från Sverige. Enligt detta meddelande må

nämligen resande utöver sedvanlig reseutrustning utan exportlicens medföra varor till ett värde av sammanlagt högst 2 500 kronor. Vad slutligen angår de i resolutionen intagna bestämmelserna om tullfrihet för tobaksvaror och rusdrycker torde desamma vara tillgodosedda i nu gällande författningar.

Resolutionen angående införsel av handlingar och materiel för turistpropaganda föreskriver i artikel 2, att varje medlemsstat skall medgiva att följande varor får införas fria från införseltull och andra införselavgifter, under villkor att de införes från annan medlemsstat och anledning att befara missbruk icke föreligger,

(a) trycksaker (vikta prospekt s. k. folders, broschyrer, böcker, tidskrifter, resehandböcker, affischer med eller utan infattning, oinfattade fotografier och fotografiska förstoringar, kartor med eller utan illustrationer, tryckta fönstertransparenter), som är avsedda att distribueras kostnadsfritt och huvudsakligen har till ändamål att uppmuntra allmänheten till besök i främmande länder, bland annat för att bevista i sådana länder anordnade kongresser eller förevisningar av kulturell, turist-, sport-, religiös eller facklig karaktär, under förutsättning att trycksakerna ej innehåller mer än 25 procent privat affärsreklam och uppenbarligen är avsedda för allmän propaganda;

(b) förteckningar och årspublikationer över utländska hotell, utgivna av officiella turistorganisationer eller för sådana organisationers räkning, samt tidtabeller, avseende utländska kommunikationsmedel, därest nämnda trycksaker är avsedda att distribueras kostnadsfritt och ej innehåller mer än 25 procent privat affärsreklam; samt

(c) teknisk materiel, som sändes till ackrediterade representanter eller utsedda ombud för officiella nationella turistorganisationer och som icke är avsedd att distribueras, såsom årspublikationer, telefonkataloger, hotellförteckningar, utställningskataloger, hemslöjdsprover av allenast obetydligt värde samt publikationer rörande museer, universitet, kurorter och liknande institutioner.

Enligt artikel 3 i resolutionen skall, på de villkor som angives i artikel 4, följande materiel få tillfälligt införas utan erläggande av införseltull och andra införselavgifter och utan att säkerhet eller deposition för sådana tullar och avgifter ställes, när den införes från en medlemsstat huvudsakligen i syfte att uppmuntra allmänheten till besök i denna stat, bland annat för att där bevista kongresser eller förevisningar av kulturell, turist-, sport-, religiös eller facklig karaktär,

(a) materiel, avsedd att utställas i lokaler hos representanter eller ombud, som utsetts av officiella nationella turistorganisationer, eller på andra ställen, som godkänts av tullmyndigheterna i införsellandet: bilder och teckningar; infattade fotografier och fotografiska förstoringar; konstböcker; målningar, etsningar eller litografier; skulpturer och gobelänger samt andra liknande konstalster;

(b) skyltmateriel (montrar, skyltställ och liknande artiklar) härunder inbegripen sådan elektrisk och mekanisk utrustning som erfordras för nyttjandet av materielen;

(c) dokumentärfilm, grammofonskivor, inspelade band och annan ljudåtergivningsmateriel, vilka artiklar är avsedda att nyttjas vid gratisföreställningar, dock med undantag av artiklar, vilkas innehåll gör dem lämpliga för affärsreklam eller som finnes i allmänna handeln i införsellandet;

(d) flaggor i skäligt antal;

(e) dioramor, modeller i viss skala, skioptikonbilder, klichéer, fotografiska negativ;

(f) hemslöjdsalster, nationaldräkter och liknande hembygdsföremål i skäligt antal.

Artikel 4 i resolutionen innehåller följande bestämmelser.

1. I artikel 3 angivna lättnader skall beviljas på följande villkor.

(a) Materielen måste hava avsänts av en officiell turistorganisation eller av en till dylik anknuten nationell turistorganisation. Till bevis härom skall för tullmyndigheterna i införsellandet företes en av den avsändande organisationen upprättad försäkran i överensstämmelse med ett formulär, som återfinnes i bilaga I till resolutionen. En förteckning över officiella nationella turistorganisationer upptages i bilaga II till resolutionen.

(b) Materielen måste införas för och under ansvar av antingen en ackrediterad representant för avsändningslandets officiella nationella turistorganisation eller av ett av sagda organisation utsett ombud, som godkänts av införsellandets tullmyndigheter. Den ackrediterade representantens eller det godkända ombudets ansvarighet inbegriper i synnerhet erläggande av sådana införseltullar och införselavgifter, som skall inbetalas, därest i resolutionen angivna villkor icke uppfylles.

(c) Den införda materielen skall i oförändrat skick återutföras av den organisation, som infört densamma. Om materiel, för vilken fri införsel under viss tid medgivits, förstöres i enlighet med de av tullmyndigheterna angivna villkoren, förfaller kravet på återutförsel av densamma.

2. Den fria införseln skall medgivas för en tid av minst tolv månader.

Enligt artikel 5 i resolutionen äger medlemsstaterna att i händelse av bedrägligt förfarande, brott mot eller missbruk av bestämmelserna vidtagna rättsliga åtgärder för att utfå belöpande införseltull och införselavgifter ävensom för att ålägga personer, som medgivits befrielse från tull eller annan lättnad, straff till vilket de må vara förfallna. Varje åtgärd i strid mot resolutionens bestämmelser, varje utbyte, varje falsk uppgift eller handling, som har till följd att en person eller en vara oriktigt kommer att åtnjuta lättnader enligt det i resolutionen angivna systemet för införsel, utsätter, enligt artikel 6 i resolutionen, den skyldige för straffpåföljd enligt lagstiftningen i det land, där förseelsen ägt rum.

Enligt artikel 7 i resolutionen förbinder sig medlemsstaterna att icke utfärda förbud av ekonomisk karaktär beträffande sådan materiel, som avses i resolutionen, och att efter hand avskaffa dylika förbud, som fortfarande

är gällande. Resolutionens bestämmelser må dock, enligt artikeln, icke inverka menligt på tillämpningen av lagar och föreskrifter rörande införseln av sådana varor, som är underkastade importförbud med hänsyn till allmän moral, allmän säkerhet eller allmän hälsovård.

Generaltullstyrelsen framhåller i sitt yttrande huvudsakligen följande. I artikel 2 (a)—(c) av resolutionen upptages vissa varor, för vilka definitiv tullfrihet förutsättes, medan i artikel 3 (a)—(f) är angivna andra varuslag, beträffande vilka temporär tullfrihet skall medgivas utan att tullbeloppet deponeras eller säkerhet därför ställes. Artikel 4 innehåller bestämmelser om de förutsättningar, som skall gälla för åtnjutande av i artikel 3 avsedd temporär tullfrihet.

I artikel 2 (a) upptages bland annat böcker, tidskrifter, resehandböcker och kartor, vilka varor är tullfria enligt gällande tulltaxa. För övriga i nämnda avsnitt specificerade varor, vilka avses att distribueras kostnadsfritt och huvudsakligen har till ändamål att uppmuntra allmänheten till besök i främmande länder, torde tullfrihet enligt 5 § z) tulltaxeförordningen kunna medgivas. För de i artikel 2 (b) angivna tryckalstren torde tullfrihet enligt samma författningsrum kunna ifrågakomma i den mån de icke är tullfria enligt tulltaxan. Däremot synes i författningsrummet ett tillägg bliva erforderligt med hänsyn till föreskriften i artikel 2 (c) om tullfrihet för viss teknisk materiel, som sändes till ackrediterade representanter eller utsedda ombud för officiella nationella turistorganisationer. Det ifrågavarande tilläggsstadgandet skulle avse tullfrihet för bland annat utställningskataloger, hemslöjdsprover av allenast obetydligt värde samt publikationer rörande muséer, universitet, kurorter och liknande institutioner.

Bestämmelserna i artiklarna 3 och 4 om temporär tullfrihet avser, framhåller generaltullstyrelsen vidare, vissa varor, som införes från en medlemsstat huvudsakligen i syfte att uppmuntra allmänheten att besöka det ifrågavarande landet. Under artikel 3 (a) uppräknas sålunda vissa varor, avsedda att utställas i lokaler hos representanter eller ombud, som utsetts av officiella nationella turistorganisationer, eller på andra av tullmyndigheten i införsellandet godkända ställen. För bilder, infattade fotografier och fotografiska förstoringar torde tullfrihet under här avsedda förutsättningar kunna medgivas enligt 5 § z) tulltaxeförordningen. Konstböcker och skulpturer torde vara tullfria enligt tulltaxan. I fråga om inramade teckningar, målningar, etsningar eller litografier torde emellertid regelmässigt tull utgå för ramarna, medan de ifrågavarande konstnärsarbetena som sådana är tullfria enligt tulltaxan. Vad beträffar gobelänger torde dessa alltid vara belagda med tull. Med hänsyn härtill synes erforderligt att genom ett tilläggsstadgande i 8 § 1 mom. tulltaxeförordningen, som innehåller bestämmelser om temporär tullfrihet, möjlighet till dylik tullfrihet under angivna förutsättningar öppnas i fråga om teckningar, målningar, etsningar, litografier, gobelänger samt andra liknande konstalster. Tilläggsstadgandet synes jämväl böra omfatta de i artikel 3 (b)—(f) uppräknade varuslagen, dock med un-

dantag av under (e) upptagna dioramor, skioptikonbilder och klichéer, beträffande vilka tullfrihet enligt 5 § z) tulltaxeförordningen synes kunna ifrågakomma.

Generaltullstyrelsen föreslår att författningsändringarna genomföres så att endast huvudstadgandena intages i tulltaxeförordningen, medan detaljbestämmelserna införes i kungörelsen med tillämpningsföreskrifter till sagda förordning. Enligt styrelsens förslag bör dock formulär till försäkran, som enligt resolutionens artikel 4 (a) skall avgivas för åtnjutande av temporär tullfrihet, samt förteckningen över i resolutionen omnämnda turistorganisationer intagas i anvisningar, som styrelsen utfärdar.

Vad beträffar den särskilda föreskriften i resolutionens artikel 4 (c) om att materiel, för vilken temporär tullfrihet åtnjutes, skall, utan att tull uttages för densamma, kunna förstöras i stället för att återutföras synes densamma enligt generaltullstyrelsen påkalla en jämkning i 6 § förordningen angående tullrestitution.

Departementschefen. De tre resolutioner, som den 28 januari 1955 antagits av OEEC, avser tullåttnader för turister i allmänhet, sådana åttnader för särskilda kategorier av turister samt införsel av handlingar och materiel för turistpropaganda.

Vad beträffar förstnämnda resolution åsyftar densamma att tillförsäkra turister från medlemsstater rätt att, under vissa villkor, tullfritt införa personliga effekter samt mindre kvantiteter tobaksvaror, rusdrycker, toalettvatten och parfym. Sådana turister skall också för återutförsel fritt få införa resesouvenirer intill ett värde av högst 50 USA dollars samt fritt få utföra resesouvenirer, som turisten köpt i besökslandet, till ett värde av högst 100 USA dollars. Dessa tullåttnader är i allt väsentligt redan genomförda inom ramen för nuvarande svenska bestämmelser och praxis. Jag vill emellertid erinra om att, såsom generaltullstyrelsen i sitt yttrande framhållit, de svenska bestämmelserna om rätt för resande att tullfritt införa tobaksvaror och rusdrycker i vissa hänseenden är snävare än resolutionens bestämmelser, dock endast såvitt avser resande, som är hemmahörande i Sverige eller i Danmark, Finland eller Norge. Med hänsyn till det läge, vari frågan om skattefri proviantering med tobaksvaror och rusdrycker befinner sig, är jag icke beredd att nu föreslå någon ändring av de svenska bestämmelserna. Jag får i detta sammanhang ytterligare erinra om att 1954 års New York-konvention om tullåttnader till förmån för turisttrafiken innehåller likalydande föreskrifter som den nu ifrågavarande resolutionen. Beträffande nämnda konvention, vartill Sverige anslutit sig under förbehåll av ratifikation, har från svensk sida förbehåll gjorts på förevarande punkter.

Några författningsändringar synes alltså icke böra vidtagas i anledning av den nu behandlade resolutionen.

Resolutionen angående tullåttnader för särskilda kategorier av turister innebär att medlemsstaterna skall medgiva turister från transoceana länder vissa minimilåttnader i tullhänseende, nämligen fri transitering av souve-

nirer intill ett värde av högst 500 USA dollars, fri utförelse av souvenirer intill samma maximivärde samt tullfri införelse för personligt bruk av vissa mindre kvantiteter tobaksvaror och rusdrycker. Därjämte innebär resolutionen att turister från en medlemsstat, vilka tillfälligt uppehåller sig i annan medlemsstat, skall äga rätt till fri transitering av souvenirer intill ett värde av högst 100 USA dollars.

Resolutionens bestämmelser kan icke nu i full utsträckning tillämpas i Sverige. Enligt 5 § e) tulltaxeförordningen medges nämligen endast resande från utomeuropeiskt land tullfrihet vid transitering av resesouvenirer, och denna tullfrihet avser blott varor till ett sammanlagt värde av högst 2 500 kronor. I detta sammanhang må även nämnas, att handels- och industrikommissionen utfärdat bestämmelser om resandes rätt att utföra varor, vilka bestämmelser är något snävare än som förutsattes i resolutionen.

Reservationer har sålunda måst göras från svensk sida i nämnda hänseenden. Resolutionen förutsätter emellertid att dess bestämmelser skall komma att tillämpas i full utsträckning även i Sverige. Då det enligt min mening är naturligt att Sverige så långt möjligt lämnar sin medverkan till strävandena på detta område och ett genomförande av resolutionens bestämmelser synes kunna få viss betydelse för turismens utveckling, vill jag förorda att så sker. I enlighet härmed bör på sätt generaltullstyrelsen föreslagit ändring ske i 5 § e) tulltaxeförordningen. På handels- och industrikommissionen torde ankomma att pröva huruvida av resolutionen påkallade ändringar kan företagas i föreskrifter, som utfärdats av kommissionen.

Resolutionen angående införelse av handlingar och materiel för turistpropaganda motsvaras till sitt huvudsakliga innehåll av tilläggsprotokollet till 1954 års New York-konvention om tullättnader till förmån för turisttrafiken. Resolutionen innebär, att varje medlemsstat skall medgiva att vissa varor får tullfritt införas från annan medlemsstat, t. ex. olika slag av trycksaker, som är avsedda att distribueras kostnadsfritt, samt viss teknisk materiel, som sändes till representanter för officiella nationella turistorganisationer. Resolutionen förutsätter vidare att viss materiel skall få tillfälligt införas utan erläggande av tull eller andra införelseavgifter och utan att säkerhet eller deposition ställs, när den införes från en medlemsstat i syfte att uppmuntra allmänheten till besök i denna stat. Detta gäller materiel, som är avsedd att utställas i lokaler hos representanter för officiella nationella turistorganisationer, såsom bilder och olika slag av konstalster, viss skyltmateriel, dokumentärfilm och ljudåtergivningsmateriel, flaggor, hemslöjdsalster m. m.

Åtskilliga av de i resolutionen upptagna artiklarna är tullfria enligt gällande tulltaxa. Vidare åtnjutes i viss utsträckning tullfrihet för ifrågakärande artiklar med stöd av 5 § z) tulltaxeförordningen. Enligt nämnda författningsrum åtnjutes nämligen tullfrihet för tryckalster, bilder, dioramor, klichéer, skioptikonbilder och, i den mån Kungl. Maj:t därom förordnar, framkallad kinematografisk film, under förutsättning att varorna har till

syfte att göra reklam för resor eller studier i främmande länder eller att sprida kännedom i allmänhet om dessa länder. För tillämpning i full utsträckning av resolutionens bestämmelser kräves emellertid vissa författningsändringar. Sålunda synes det erforderligt att stadgandet i 5 § z) tulltaxeförordningen kompletteras så att tullfrihet må åtnjutas jämväl för i resolutionen omnämnd teknisk materiel, som sändes till representanter för officiella nationella turistorganisationer. Vidare erfordras att föreskrifterna om temporär tullfrihet i 8 § 1 mom. tulltaxeförordningen kompletteras med ett tilläggsstadgande, varigenom tullfrihet under viss tid kan medgivas för annan än i 5 § z) avsedd materiel, vilken har till syfte att göra reklam för resor eller studier i främmande länder och som är avsedd att efter användningen återutföras. Den särskilda föreskriften i resolutionens artikel 4 (c) att materiel, för vilken temporär tullfrihet åtnjutes, skall kunna förstöras i stället för att återutföras påkallar en jämkning i 6 § förordningen angående tullrestitution.

Av samma skäl som åberopats beträffande den nyss behandlade resolutionen om tullåtnader för särskilda kategorier av turister förordar jag, att de nu ifrågasatta författningsändringarna genomföres. I kungörelsen med tillämpningsföreskrifter till tulltaxeförordningen torde därefter böra närmare angivas vilka föremål som skall omfattas av tullåtnaderna och de särskilda villkor som skall gälla för att komma i åtnjutande därav.

II. Tullkonventionen rörande passersedlar för varuprover

Tullsamarbetsrådet i Bryssel har den 1 mars 1956 antagit en tullkonvention rörande passersedlar för varuprover. Över konventionen har generaltullstyrelsen avgivit infortrat yttrande och därvid påpekat att ratificering från svensk sida torde kunna ske först sedan erforderliga författningsändringar genomförts. Kungl. Maj:t har den 21 september 1956 med förbehåll för ratifikation godkänt Sveriges anslutning till konventionen. En svensk översättning av konventionens text torde såsom *Bihang* få fogas vid protokollet i detta ärende.

Stockholms handelskammare har i skrivelse den 20 december 1956 åtagit sig att stå som garant för tull och införselavgifter, som kan komma att påföras i enlighet med konventionen.

Av *generaltullstyrelsens* yttrande framgår i huvudsak följande.

Konventionen har i första hand till syfte att underlätta temporär införsel av varuprover och vissa filmer, utvisande beskaffenheten av eller arbets sättet hos varor, som utbjudes till försäljning eller uthyrning. Det är avsett att för sådana varuprover och filmer skall kunna utfärdas passersedlar, motsvarande dem som nu användes för motorfordon i internationell trafik. Varor, för vilka passersedel utfärdats, skall sålunda kunna tillfälligt införas i de länder, som ansluter sig till konventionen, utan deposition av eller ställande av säkerhet för å varorna belöpande införselavgifter.

Vid konventionens utarbetande har 1954 års New York-konvention rörande tillfällig införsel av privata motorfordon tjänat som förebild. Därjämte har hänsyn tagits till vissa definitioner och bestämmelser i den internationella konvention av den 7 november 1952 för underlättande av import av varuprover och reklammaterial, vilken ratificerats av Sverige den 21 januari 1955 och trätt i kraft den 20 november samma år.

I artikel II, paragraf 4 av nu förevarande konvention stadgas, att avtalslutande part skall godtaga passersedel såsom säkerhet för införselavgifter, vilka belöper å tillfälligt införda varuprover. Motsvarande skall enligt artikel XVII gälla beträffande förut nämnda filmer.

Enligt 8 § 1 mom. tulltaxeförordningen åtnjutes i Sverige tullfrihet under viss tid för varuprover och filmer, varom här är fråga. Av 67 § tillämpningsföreskrifterna till sagda förordning framgår emellertid att tullfrihet under viss tid enligt nämnda moment icke må medgivas med mindre varuhavaren vid varans tulltaxering hos tullanstalten deponerar ett belopp, motsvarande den för varan enligt tulltaxan belöpande tullen, eller ställer säkerhet därför. För tillämpning av konventionen erfordras sålunda en ändring i 67 § tillämpningsföreskrifterna.

Enligt artikel III skall blanketter till passersedlar på angivna villkor få fritt in- och utföras utan att beläggas med tull och utan att vara underkastade import- eller exportrestriktioner. För tullfrihetens genomförande erfordras, enligt vad generallullstyrelsen framhåller, en jämkning i 5 § å) tulltaxeförordningen. Härigenom skulle — i enlighet med stadgandet i 3 § kungörelsen den 14 mars 1947 (nr 82) angående allmänt importförbud — blanketterna komma att undantagas från importförbudet. Blanketterna är enligt den såsom bilaga till kungörelsen den 9 juni 1950 (nr 324) angående allmänt exportförbud fogade frilistan (statistiskt nummer 889—891 »tryckalster, ej särskilt nämnda») icke underkastade det allmänna exportförbudet.

I övrigt finner generallullstyrelsen, att konventionens materiella regler täckes av motsvarande svenska tullbestämmelser. För tillämpning av konventionen erfordras emellertid att bestämmelser rörande den formella handläggningen av passersedlar för varuprover utfärdas i tillämpningsföreskrifterna till tulltaxeförordningen ävensom i de av styrelsen utfärdade anvisningarna till sagda föreskrifter.

Generallullstyrelsens yttrande utmynnar i tillstyrkande av att Sverige ansluter sig till konventionen. Styrelsen framhåller att införandet av passersedelförfarandet synes kunna medföra vissa fördelar, samt anför därvid följande.

Passersedelförfarandet synes innebära många fördelar för den internationella handeln. Vid utförsel av varuprovskollektioner till annat land föreligga ofta svårigheter att på förhand beräkna belöpande tull- och andra införselavgifter. Dessutom föreligga i vissa länder svårigheter att överföra för tulldeposition erforderlig valuta. Styrelsen har uppmärksammat detta i samband med hos styrelsen gjorda förfrågningar av utländska företag rörande införsel till Sverige av varuprovskollektioner. Det synes vidare möjligt att vid införande av passersedelförfarandet i viss utsträckning förenkla tullver-

kets arbete med varuprovskollektioner genom att låta passersedlarnas in- och utförselkuponger ersätta nu använda tullsedlar för temporär tullfrihet.

Departementschefen. Den inom Tullsamarbetsrådet i Bryssel den 1 mars 1956 antagna tullkonventionen åsyftar att genom ett passersedelsystem, motsvarande det som nu tillämpas i den internationella motorfordonstrafiken, underlätta temporär införsel av varuprover och vissa filmer, som utvisar beskaffenheten av varor vilka utbjudes till försäljning eller uthyrning. De varuprover och filmer varom här är fråga kan redan nu införas tullfritt under viss tid men endast mot deposition av belöpande tull och andra införselavgifter eller mot ställande av säkerhet. Enligt konventionen skall temporär tullfrihet medgivas mot det att passersedel uppvisas för tullmyndigheten. Detta system innebär enligt mitt förmenande påtagliga fördelar. Systemet förutsätter emellertid, i likhet med passersedelsystemet i fråga om motorfordonstrafiken, att en svensk organisation står som garant för tull och annan införselavgift. Stockholms handelskammare har åtagit sig att vara sådan garant.

Under hänvisning till det anförda förordrar jag, att Sverige ansluter sig till tullkonventionen rörande passersedlar för varuprover samt att härför erforderlig jämkning företages i 5 § å tulltaxeförordningen. Ytterligare påkallas vissa tillägg och ändringar i kungörelsen med tillämpningsföreskrifter till tulltaxeförordningen samt i generaltullstyrelsens anvisningar till nämnda föreskrifter.

III. Tullfrihet för markutrustning m. m.

I bilagan 9 till konventionen den 7 december 1944 angående internationell civil luftfart (Chicagokonventionen), vilken konvention ratificerats av Sverige år 1945 (Sveriges överenskommelser med främmande makter 1946: 2), är intagen en rekommendation, enligt vilken medlemsstaterna rekommenderas att medgiva tullfrihet för markutrustning, som införts till en medlemsstat av en annan medlemsstats lufttrafikföretag i avsikt att användas inom området för en internationell flygplats. I andra upplagan av nämnda bilaga 9 — vilken upplaga blev gällande från och med den 1 juli 1953 och som antagits av Sverige (publicerad av luftfartsstyrelsen den 20 januari 1954) — har rekommendationen intagits under punkt 4.6. Rekommendationen har i svensk översättning följande lydelse.

Markutrustning, som införts till en fördragsslutande stats territorium av en annan fördragsslutande stats lufttrafikföretag för att användas inom området för en internationell flygplats i samband med detta företags upprättande eller uppehållande av internationell lufttrafik, bör befrias från tullavgifter under förutsättning, att ifrågavarande stats bestämmelser efterföljas. Dylika bestämmelser böra icke resa oskäligen hinder för företagets nödvändiga användning av sådan markutrustning.

Enligt en till sagda punkt 4.6. i bilagan fogad not är syftemålet med rekommendationen att viss i noten närmare angiven utrustning bör få införas under i rekommendationen angivna förutsättningar, och det är, enligt

noten, meningen, att en fördragsslutande stat skall tillåta, att en gång tullfritt införd utrustning användes av annat utländskt lufttrafikföretag eller på annan plats än en internationell flygplats. I noten angives följande materiel.

Utrustning för reparation, underhåll och betjäning:
allt reparations- och underhållsmaterial för flygplanskroppar, motorer och instrument;
specialverktyg för reparation av luftfartyg;
startbatterier och startkärror;
plattformar och trappor för underhåll;
provningsutrustning för luftfartyg, luftfartygsmotorer och luftfartygsinstrument;
uppvärmnings- och kylanordningar för luftfartygsmotorer;
markradioutrustning.
Utrustning för betjäning av passagerare:
trappor för passagerare;
specialanordningar för vägning av passagerare;
specialutrustning för förplägnad.
Utrustning för hantering av gods:
fordon för transport eller lastning av bagage, gods, utrustning eller förnödenheter;
specialanordningar för lastning av gods;
specialanordningar för vägning av gods.

Från svensk sida har bland annat gjorts den reservationen att tullfrihet för närvarande icke åtnjutes i Sverige för ifrågakvarande markutrustning. Motsvarande reservation har gjorts av ett flertal stater.

Enligt artikel 4 i det i Oslo den 20 december 1951 upprättade regeringsavtalet mellan Sverige, Danmark och Norge rörande samarbete på luftfartens område skall, i syfte att underlätta lufttrafiken, parterna eftersträva, att in- och utförsel mellan de tre länderna för Scandinavian Airlines Systems (SAS') räkning av flygmateriel samt övrig för lufttrafiken erforderlig utrustning kan äga rum utan hinder av förekommande export- eller importförbud samt utan erläggande av tullar eller andra avgifter än dem, som erlägges vid transport av dylik materiel och erforderlig utrustning inom vart och ett av de tre ländernas eget territorium.

I likalydande, den 30 oktober 1952 dagtecknade framställningar till de skandinaviska ländernas tulladministrationer har SAS, under åberopande av artikel 4 i regeringsavtalet och under erinran om rekommendationen angående tullfrihet för markutrustning i bilagan 9 till Chicagokonventionen, anhållit, att de skandinaviska tullmyndigheterna måtte utfärda nödvändiga tillämpningsbestämmelser för att möjliggöra de lättnader för SAS, som enligt artikel 4 skulle eftersträvas. Med nämnda framställning torde närmast ha åsyftats att utverka tullfrihet för viss närmare specificerad plattform-, flygmaskins-, kommunikations- och administrationsutrustning samt tjänstevagnar. Den angivna plattform-, flygmaskins- och kommunikationsutrustningen motsvarar i huvudsak den i bilagan 9 till Chicagokonventionen avsedda markutrustningen.

Med skrivelse den 30 april 1955 överlämnade generaltullstyrelsen till 1952 års tulltaxekommitté ett inom styrelsen upprättat, preliminärt förslag till ny tulltaxeförordning jämte motivering. Styrelsen ifrågasatte därvid tullfrihet för bl. a. artiklar, som inkommer till lufttrafikföretag för att inom flygplatsområde användas i samband med internationell luftfart, därest artiklarna tydligen är avsedda för nyttjande vid underhåll, reparation eller avprovning av luftfartyg på marken, för expediering av passagerare och last eller för utbildning av flygförare, ävensom delar till sådana artiklar, allt i den mån Kungl. Maj:t därom förordnar. Avsikten med förslaget i denna del var att åvägabringa tullfrihet för sådan markutrustning, varom förmäles i bilagan 9 till Chicagokonventionen — vare sig materielen inkommer till utländskt eller svenskt lufttrafikföretag — att i viss utsträckning bereda tulllättnader i enlighet med artikel 4 i regeringsavtalet samt att tillgodose ett av SAS i skrivelse till generaltullstyrelsen den 9 september 1954 uttryckt önskemål om tullfrihet för viss materiel, avsedd för undervisningsändamål, bland annat utrustning för flygutbildning på marken. Det förutsattes, att i tillämpningsföreskrifterna till tulltaxeförordningen närmare skulle angivas vilka kategorier av markutrustning som skulle omfattas av tullfriheten. Generaltullstyrelsen förordade att en uppräknig, huvudsakligen i anslutning till noten vid punkt 4.6. i bilagan 9 till Chicagokonventionen därvid borde ske. Därjämte borde tilläggas anordningar, som är avsedda att i stället för egentlig flygmateriel användas vid utbildning av flygförare (exempelvis »flight-simulators» och »link-trainers»).

I Danmark har från och med den 26 mars 1956 genomförts tullfrihet för i flyghamnar i samband med trafikflygning använd, typisk luftfartsutrustning. För Norges del har stortinget den 19 juni 1956 bemyndigat finans- och tolldepartementet att medgiva tullfrihet för markutrustning m. m. Såsom en förutsättning för den i Norge medgivna tullfriheten skall emellertid gälla, att motsvarande lättnader genomföres i alla de tre ifrågavarande nordiska länderna och att man kan enas om tidpunkten för deras ikraftträdande. Departementet har preliminärt granskat en av SAS, Region Norge, uppgjord förteckning över materiel, för vilken tullfrihet ifrågasattes, men har förordat, att förteckningen genomgås gemensamt av representanter för de tre ländernas tulladministrationer och att avgörande träffas på grundval av deras rekommendationer.

Den 1 november 1956 har en tredje upplaga av bilagan 9 till Chicagokonventionen utkommit, avsedd att tillämpas från och med den 1 mars 1957. Rekommendationen om tullfrihet för markutrustning har där intagits såsom punkt 4.11, varjämte såsom punkt 4.12 införts en ny rekommendation om tullfrihet för instruktionsmateriel och träningsapparater för såväl mark- som flygpersonal. Enligt en not, som fogats vid punkten 4.12, skall tullfriheten omfatta föremål sådana som »flight-simulators» och »link-trainers», modeller, genomskurna motorer och delar samt kartor, visande funktionen hos olika tekniska system.

I sitt den 25 maj 1956 avgivna betänkande med förslag till tulltaxa (SOU 1956: 14—16) har 1952 års tulltaxekommitté under nummer 88.05 i taxeförslaget såsom tullfria upptagit bland annat träningsapparater för flygutbildning ävensom delar till dylika apparater. Vidare avser kommittén, enligt vad jag under hand inhämtat, att i sitt blivande förslag till ny tulltaxeförordning föreskriva tullfrihet för bland annat markutrustning för flygplatser. Instrument, apparater och modeller för demonstrations- eller undervisningsändamål, icke användbara för industriellt bruk, har av kommittén upptagits såsom tullfria under nummer 90.21 i taxeförslaget. Till detta nummer torde sannolikt kunna hänföras bland annat sådana modeller och genomskurna motorer samt delar, som avses i rekommendationerna. Likaså har tryckalster — med undantag av vissa speciella slag varom här ej är fråga — upptagits såsom tullfria i kapitel 49 i taxeförslaget.

I en till Kungl. Maj:t ställd, den 20 september 1956 dagtecknad skrift har SAS anhållit, att Kungl. Maj:t måtte vidtaga erforderliga åtgärder för att åstadkomma tullfrihet för sådan markutrustning, avsedd för användning i samband med internationell eller inrikes luftfart, varom förmåles i bilagan 9 till Chicagokonventionen med däri gjorda kompletteringar. SAS har tillika hemställt att tullfrihetsbestämmelserna måtte givas viss retroaktiv tillämpning. Därvid har bl. a. anförts följande.

Med hänsyn till baseringen av SAS' flygplansflotta och därav betingad teknisk och operativ verksamhet — bl. a. kan nämnas att underhållstjänsten för samtliga SAS tillhöriga 26 flygplan av typ Douglas DC-6B utföres i Sverige och att detsamma kommer att i avsevärd utsträckning bli fallet med 14 under leverans varande flygplan av typ Douglas DC-7C — är frågan om tullfrihet i Sverige för den härför erforderliga speciella markutrustningen av största betydelse för SAS. Anskaffningskostnaderna för den markutrustning till flygplan DC-7C, som under innevarande räkenskapsår införes till Sverige, beräknas uppgå till cirka 1 000 000 kronor.

Ur interskandinavisk synpunkt är det av vikt för SAS, att en likartad behandling i tullhänseende erhålles i Sverige, Danmark och Norge av ifrågasvarande utrustning. Ett genomförande av denna tullfrihet torde även internationellt sett — för det fall att för tullfrihet förutsättes reciprocitet — medföra en ej ringa besparing i de kostnader, vilka SAS i sin internationella trafik eljest har att erlagga vid införande av dylik utrustning till främmande länder.

Med hänsyn till SAS' skandinaviska karaktär är det givetvis angeläget, att ifrågasvarande tullfrihet så långt möjligt träder i kraft samtidigt i de tre länderna. Sälunda bör i Sverige tullfriheten gälla från den dag, då den trädde i kraft i Danmark, det vill säga den 26 mars detta år, eller eventuellt den tidigare dag, från och med vilken tullfrihet kommer att gälla i Norge.

Det må framhållas, att det för SAS är av icke ringa ekonomisk betydelse att i Sverige bestämmelserna givas retroaktiv verkan, eftersom importen av dylik materiel varit särskilt betydande under den gångna delen av innevarande år på grund av leveranser av flygplan DC-7C. Betecknande för här avsedd materiel är, att importen under vissa år är betydande, under andra år relativt ringa, beroende på leveransernas anknytning till inköpen av nya flygplanstyper.

Över framställningen har *yttranden* avgivits av generallullstyrelsen och kommerskollegium. Vid kommerskollegii yttrande har fogats ett utlåtande av Sveriges industriförbund. Den begärda tullfriheten tillstyrkes i samtliga yttranden.

Generallullstyrelsen framhåller, att de av SAS nu ifrågasatta tullfrihetsbestämmelserna, i motsats till styrelsens tidigare förslag, omfattar materiel, avsedd för användning i samband med såväl internationell som inrikes luftfart. Vidare erinrar styrelsen om tillägget i bilagan 9 till Chicagokonventionen, varigenom den rekommenderade tullfriheten utsträckts till att omfatta jämväl instruktionsmateriel och träningsapparater för såväl mark- som flygpersonal. Styrelsen förklarar sig emellertid icke ha något att erinra mot att de av styrelsen föreslagna tullfrihetsbestämmelserna kompletteras i nämnda hänseenden och anför.

Den av SAS åsyftade tullfriheten skulle, därest bestämmelser därom intagas i förslaget till ny tulltaxeförordning med tulltaxa och bestämmelserna vinna riksdagens gillande, bliva genomförd först med ikraftträdandet av sagda författning. Då emellertid enligt den remitterade framställningen bestämmelser om tullfrihet för här avsedd materiel skulle ha trätt i kraft i Danmark redan den 26 mars 1956 samt för Norges del enligt uppgift i nyssnämnda skrivelse från norska Finans- och Tolldepartementet i princip godkänts av stortinget den 19 juni samma år, syns det enligt styrelsens uppfattning lämpligt, att motsvarande tullfrihetsbestämmelser snarast möjligt genomföras även i Sverige, och att desamma, i enlighet med i framställningen uttryckt önskemål, förlänas retroaktiv giltighet från samma tidpunkt som kan komma att bestämmas för Danmarks och Norges del.

Styrelsen tillstyrker sålunda, att Kungl. Maj:t i proposition till riksdagen hemställer om medgivande av tullfrihet för artiklar, som inkomma till lufttrafikföretag för att inom flygplatsområde användas i samband med luftfart, därest artiklarna tydligen äro avsedda för nyttjande vid underhåll, reparation, avprovning eller betjäning av luftfartyg, för expediering av passagerare och last eller för utbildning av mark- och flygpersonal, ävensom delar till sådana artiklar, allt i den mån Kungl. Maj:t därom förordnar. Vidare tillstyrker styrelsen, att de ifrågavarande tullfrihetsbestämmelserna förlänas retroaktiv tillämpning på sätt nyss nämnts.

Vid bifall till framställningen torde det sedermera böra ankomma på Kungl. Maj:t att närmare angiva dels vilka kategorier av materiel som skola omfattas av tullfriheten, varvid en uppräknig i huvudsaklig anslutning till noterna vid punkterna 4.6 (nu 4.11) och 4.12 i bilagan 9 till Chicagokonventionen närmast torde ifrågakomma, dels ock de villkor som skola gälla för åtnjutande av tullfriheten. Med hänsyn till önskvärdheten av likformighet mellan de svenska bestämmelserna och motsvarande danska och norska bestämmelser synes det ändamålsenligt, att — såsom jämväl förutsatts i ovannämnda skrivelse från norska Finans- och Tolldepartementet — styrelsen beredes tillfälle att efter samråd med de danska och norska tulladministrationerna till Kungl. Maj:t inkomma med ett detaljerat förslag i ämnet. Därvid bör även beaktas angelägenheten av likformighet i fråga om eventuell reciprocitet såsom villkor för att i främmande land etablerat lufttrafikföretag skall komma i åtnjutande av den ifrågavarande tullfriheten.

Sveriges industriförbund anför bland annat att den avsedda materielen i huvudsak icke tillverkas inom landet eftersom densamma i allmänhet är specialtillverkad för de olika flygplanstyperna.

Departementschefen. I bilagan 9 till konventionen den 7 december 1944 angående internationell civil luftfart, den s. k. Chicagokonventionen, vilken konvention ratificerats av Sverige år 1945, rekommenderas medlemsstaterna, bland annat, att medgiva tullfrihet för viss markutrustning, som införts till en medlemsstat av en annan medlemsstats lufttrafikföretag, viss instruktionsmateriel och vissa träningsapparater för markpersonal och flygande personal.

Sverige har visserligen icke genom sin anslutning till Chicagokonventionen förpliktat sig att iakttaga dessa rekommendationer. Att så sker finner jag emellertid önskvärt med hänsyn till den internationella lufttrafikens växande betydelse för vårt land.

Enligt gällande svenska bestämmelser åtnjutes icke tullfrihet för här avsedd markutrustning. Detsamma är förhållandet beträffande instruktionsmateriel och träningsapparater, bortsett möjligen från vissa till ifrågakvarande materielgrupp hänförliga tryckalster.

Rekommendationen har i och för sig begränsad innebörd. Dess genomförande för Sveriges vidkommande skulle endast innebära att man tillgodosåg lufttrafikföretag, etablerat i främmande land som är anslutet till konventionen, och rekommendationen omfattar endast materiel som användes i samband med internationell lufttrafik. I Danmark har emellertid den 26 mars 1956 genomförts generell tullfrihet för i flyghamnar i samband med trafikflygning använd typisk luftfartsutrustning, häri inbegripen flygträningsutrustning och annan undervisningsmateriel, och i Norge har stortinget den 19 juni 1956 bemyndigat det norska finans- och tolldepartementet att i princip medgiva tullfrihet för bl. a. markutrustning. Tullfriheten har således i dessa länder icke gjorts beroende av att materielen införes av i främmande land etablerat lufttrafikföretag och ej heller av att materielen kommer till användning uteslutande i samband med internationell lufttrafik.

Med hänsyn till det nordiska samarbetet på lufttrafikens område finner jag — i likhet med remissinstanserna — påkallat att motsvarande bestämmelser införes i vårt land.

De skäl för en retroaktiv tillämpning av bestämmelserna, som SAS framlagt, anser jag också bärande. Jag föreslår i enlighet härmed, att de nya bestämmelserna skall äga tillämpning från och med den 26 mars 1956.

En särskild fråga, som anmäler sig i detta sammanhang, är huruvida tullfriheten, såvitt avser lufttrafikföretag som är etablerat i främmande land, bör göras beroende av reciprocitet. Enligt min mening bör möjlighet finnas att i förekommande fall taga hänsyn till om det främmande landet medger Sverige motsvarande förmån.

De nya bestämmelserna synes lämpligen böra intagas i tulltaxeförordningens 5 § i), varvid de nu gällande bestämmelserna i 5 § h) och i) bör sammanslås till ett moment, benämnt 5 § h). Ytterligare påkallas tillägg i kungörelsen med tillämpningsföreskrifter till tulltaxeförordningen för att närmare ange vilka kategorier av materiel, som skall omfattas av tullfriheten, samt de villkor, som skall gälla för dess åtnjutande. Därvid torde, såsom ge-

neraltullstyrelsen framhållit, en uppräknig böra ske, huvudsakligen i anslutning till punkterna 4.11 och 4.12 i bilagan 9 till Chicagokonventionen, varvid emellertid, på sätt generaltullstyrelsen förordat, bör tillses att likformighet så långt möjligt erhålles mellan de svenska, danska och norska bestämmelserna.

IV. Departementschefens hemställan

Under återopande av det anförda hemställer föredragande departementschefen att Kungl. Maj:t måtte genom proposition föreslå 1957 års riksdag att

dels antaga inom finansdepartementet upprättade förslag till

1) *förordning om ändrad lydelse av 5 § och 8 § 1 mom. tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316); samt*

2) *förordning om ändrad lydelse av 6 § förordningen den 4 oktober 1929 (nr 307) angående tullrestitution;*

dels ock godkänna Sveriges anslutning till den inom Tull-samarbetsrådet i Bryssel den 1 mars 1956 antagna tullkonventionen rörande passersedlar för varuprover.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Lennart Skoglund

Tullkonvention

rörande passersedlar (E. C. S. carnets) för varuprover

De regeringar, som undertecknat föreliggande konvention, vilka önska underlätta den tillfälliga införseln av varuprover, och vilka tagit i beaktande syftet med den internationella konventionen för underlättande av import av varuprover och reklammaterial, uppgjord i Genève den 7 november 1952 och öppnad för undertecknande den 1 februari 1953,

hava beslutat följande.

Artikel I

I föreliggande konvention gälla följande definitioner:

a) Uttrycket »prover» avser artiklar, som representera ett visst slag av varor, som redan produceras, eller äro exempel på varor, vilkas tillverkning planeras, under förutsättning att de:

1) ägas av i utlandet bosatt person och importeras enbart i syfte att visas eller demonstreras i importlandet i och för införskaffande av order på varor, som skola levereras från utlandet; och

2) icke försäljas eller komma till normal användning utom i demonstrationssyfte eller på något sätt användas för uthyrning eller betalning under tiden de befinna sig i importlandet; och

3) avses återutföras i vederbörlig ordning; och

4) kunna identifieras vid återutförseln; det innefattar dock icke artiklar av samma slag, vilka införas av samma person eller sändas till en enda varumottagare i sådana kvantiteter, att de sammantagna icke längre utgöra prover enligt vedertaget kommersiellt språkbruk.

b) Uttrycket »importavgifter» avser tullar och alla andra avgifter och skatter, som erläggas vid eller i samband med import, och skall inbegripa alla interna skatter och acciser, som åvila importerade varor; det skall dock icke omfatta avgifter och omkostnader, som begränsas till de ungefärliga kostnaderna för lämnade tjänster, och som icke utgöra något indirekt skydd för inhemska produkter eller en beskattning av importen i fiskalt syfte.

c) Uttrycket »E. C. S. carnet» (Echantillons commerciaux — Commercial Samples) avser den handling, som under denna beteckning utformats av rådet och tryckts såsom bilaga till föreliggande konvention. Denna handling skall tryckas på franska, engelska och på det officiella språket eller ett av de officiella språken i det land, där den utfärdas.

d) Uttrycket »godkänd sammanslutning» avser en sammanslutning, som av någon fördragsslutande parts tullmyndighet godkänts att utfärda passersedlar (E. C. S. carnets) för varuprover eller att ställa garanti för erläggandet av de införseltullar och övriga avgifter, som åsyftas i artikel II i föreliggande konvention.

e) Uttrycket »utfärdande sammanslutning» avser en godkänd sammanslutning, som utfärdar passersedlar (E. C. S. carnets) för varuprover i det land, varifrån proven första gången utsändas.

f) Uttrycket »garanterande sammanslutning» avser en godkänd sammanslutning i införsellandet, som ställer garanti för erläggandet av de införseltullar och övriga avgifter, som åsyftas i artikel II i föreliggande konvention.

g) Uttrycket »rådskonventionen» avser den konvention angående upprättandet av ett råd för samarbete på tullområdet, som avslutats i Bryssel den femtonde december 1950.

h) Uttrycket »rådet» avser det under g) åsyftade rådet för samarbete på tullområdet.

Artikel II

1. Varje garanterande sammanslutning skall garantera att till tullmyndighet i det område där den är upprättad erlägga summan av de införseltullar och övriga avgifter, som åsyftas i moment 4 av denna artikel och som kunna komma att krävas för prover införda i detta land mot passersedel (E. C. S. carnet) för varuprover, som utfärdats av motsvarande utfärdande sammanslutning. Den garanterande sammanslutningens ansvarighet skall icke med mer än tio procent överstiga summan av införselavgifterna.

2. Passersedel (E. C. S. carnet) för varuprover skall utfärdas av utfärdande sammanslutning. Sådan passersedel skall endast utfärdas för personer, fysiska eller juridiska, som äro bosatta i det land där passersedeln utfärdas, som kunna bevisa att de äro fabriksidkare eller köpmän eller representanter eller anställda ombud för fabriksidkare eller köpmän.

3. Oaktat bestämmelserna i moment 2 av denna artikel må utfärdande sammanslutning utfärda passersedel (E. C. S. carnet) för varuprover för personer, som icke äro bosatta i det land, där passersedeln utfärdas, om tullmyndighet i införsellandet samtycker till att godkänna sådan passersedel.

4. Varje fördragsslutande part skall för prover för vilka temporär tullfrihet medgives och vilka införas till dess område av i annan fördragsslutande parts område bosatt fysisk person, såsom vederbörlig säkerhet för införseltullar och övriga avgifter (andra än de avgifter och omkostnader, som omnämnas i moment b) av artikel I i denna konvention), som kunna uppkomma till följd av den tillfälliga tullfria införseln av sådana prover, godkänna passersedel (E. C. S. carnet), gällande i dess område och utfärdad och nyttjad i enlighet med i denna konvention fastställda villkor.

5. Oavsett föreskrifterna i moment 4 i denna artikel må fördragsslutande part godkänna passersedel (E. C. S. carnet) på de villkor, den behagar fastställa, för obeledsagade prover eller för prover, som införas av en på dess område bosatt fysisk person.

Artikel III

Passersedel (E. C. S. carnet) för varuprover eller del av sådan, som sänts till en godkänd sammanslutning, som åtagit sig att utfärda dylika handlingar, från motsvarande utländska sammanslutning, internationell organisation eller tullmyndighet i fördragsslutande stat och som är avsedd att utfärdas i det land, till vilket handlingen införes, är undantagen från införseltullar och införselförbud eller införselbegränsningar. Motsvarande lättnader skola medgivas vid utförseln.

Artikel IV

Den utfärdande sammanslutningen skall i tillämpligt fall å omslag och införselkuponger ange i vilka länder handlingen icke gäller.

Artikel V

Utfärdande sammanslutning skall utfärda passersedel (E. C. S. carnet) för varuprover med en giltighetstid, som icke må överstiga ett år, räknat från dagen för dess utfärdande.

Artikel VI

Sedan en passersedel (E. C. S. carnet) för varuprover har utfärdats av en utfärdande sammanslutning, må icke någon ytterligare varupost läggas till den förteckning över varuprover, som införts på omslagets andra sida.

Artikel VII

1. Prover, som införts mot passersedel (E. C. S. carnet) för varuprover, skola i oförändrat skick återutföras inom tiden för handlingens giltighetstid och inom av tullmyndighet i införsellandet fastställd tid, vilken tid icke i något fall skall överstiga tiden för handlingens giltighetstid.

2. Prover, som äro upptagna i passersedel (E. C. S. carnet) för varuprover, vilka utföras eller införas i en sändning, skola också återinföras eller återutföras i en sändning såvida icke berörda länders tullmyndigheter anorledes besluta.

3. Såsom bevis om att återutförelse ägt rum gäller den påteckning om utförelse, som verkställes i passersedel (E. C. S. carnet) för varuprover av tullmyndighet i det land, till vilket proverna tillfälligt införts.

Artikel VIII

1. I fall då fördragsslutande parts tullmyndighet uppgiver kravet på återutförelsen av vissa prover, som införts mot passersedel (E. C. S. carnet), skall den garanterande sammanslutningen fritagas från sina skyldigheter blott när tullmyndighet i det tillfälligt besökta landet i handlingen bestyrkt att förhållandet med de icke återutförda proven reglerats.

2. När tillfälligt införda prover icke kunna återutföras på grund av beslag, kvarstad eller liknande åtgärd av annan art än den, som ägt rum på hemställen av enskild part, skall skyldigheten att återutföra proven inom den tid, varom föreskrivits i artikel VII i föreliggande konvention, uppskjutas så länge nämnda åtgärd varar.

3. Tullmyndighet skall såvitt möjligt underrätta den garanterande sammanslutningen om beslag, kvarstad eller liknande åtgärd, som av tullmyndigheten eller på dess föranstaltande vidtagits beträffande varuprover, som under garanti av nämnda sammanslutning införts mot passersedel (E. C. S. carnet) samt lämna meddelande om de åtgärder, den ämnar vidtaga.

Artikel IX

När fördragsslutande parts tullmyndighet utan förbehåll bestyrkt återutförelsen av prover, upptagna i en passersedel (E. C. S. carnet), kan den ej längre från den garanterande sammanslutningen kräva erläggande av i artikel II i föreliggande konvention åsyftade belopp beträffande dessa prover. Krav kan dock alltså ställas mot den garanterande sammanslutningen om det senare upptäckes att beviset om återutförelsen åtkommit på ett lagstridigt eller bedrägligt sätt eller att föreskrifterna rörande den tillfälliga införelsen ej iakttagits.

Artikel X

Påteckning å passersedel (E. C. S. carnet), som användes enligt bestämmelserna i denna konvention, skall under normal tjänstgöringstid verkställas utan särskild ersättning till tullverket.

Artikel XI

1. Om en passersedel (E. C. S. carnet) för varuprover icke i vederbörlig ordning avstämplats, må tullmyndigheterna i införsellandet, även om handlingens giltighetstid utgått, såsom bevis att proven återutförts, såvida de icke inneha avgörande bevis om motsatsen, godtaga:

a) anteckningar gjorda i passersedeln av annan fördragsslutande parts tullmyndighet vid återinförseln i utreselandet, förutsatt att anteckningarna hänföra sig till en återinförsel, som kan visas ha ägt rum senare än den återutförsel, som den är avsedd att styrka;

b) ett intyg av annan fördragsslutande parts tullmyndighet, som grundar sig på uppgifter i en kupong, som avskilts från passersedeln vid införsel i denna fördragsslutande parts område, förutsatt att anteckningarna hänföra sig till en införsel, som kan visas ha ägt rum senare än den återutförsel, som den är avsedd att styrka.

2. Tullmyndigheterna i införsellandet äga jämväl godtaga annan handling, som utvisar att proven befinna sig utanför detta land.

3. Därest en passersedel (E. C. S. carnet) förstörts, förkommit eller stulits, medan däri avsedda prover befinna sig i fördragsslutande parts område, skola denna parts tullmyndigheter på begäran av den utfärdande sammanslutningen, på de villkor tullmyndigheterna äga föreskriva, godkänna en ersättningshandling, vars giltighetstid utlöper samtidigt med den passersedel, som handlingen ersätter.

Artikel XII

I de fall, som avses i artikel XI av föreliggande konvention, äger tullmyndighet rätt att påföra en regleringsavgift.

Artikel XIII

Tullmyndighet skall icke under några förhållanden av garanterande sammanslutning kräva erläggande av införseltullar och övriga avgifter, som åsyftas i artikel II av föreliggande konvention, när krav icke rests mot den garanterande sammanslutningen inom ett år från den dag, då passersedelns giltighetstid utgick.

Artikel XIV

1. Garanterande sammanslutning har att inom sex månader från den dag, då meddelande om utebliven avstämpling av passersedel (E. C. S. carnet) för varuprover ingått, förete bevis om att återutförsel av proven ägt rum i enlighet med bestämmelserna i denna konvention.

2. Om sådant bevis icke företes inom fastställd tid, skall den garanterande sammanslutningen utan uppskov nedsätta eller provisoriskt erlægga summan av de införseltullar och övriga avgifter, som åsyftas i artikel II av föreliggande konvention. Sådan nedsättning eller betalning skall anses såsom slutgiltig efter utgången av tre månader från dagen för nedsättningen eller den provisoriska betalningen. Under nämnda tid må den garanterande sammanslutningen fortfarande åtnjuta de lättnader, som föreskrivas i föregående moment, med möjlighet för densamma att återfå nedsatt eller erlagt belopp.

3. I länder, vilkas lagstiftning icke medgiver nedsättning eller provisoriskt erläggande av införseltullar och införselavgifter, skall betalning, som erlagts i enlighet med bestämmelserna i föregående moment, anses såsom slutgiltig, dock att erlagt belopp må kunna återbetalas, när bevis om att återutförelse av proven ägt rum i enlighet med bestämmelserna i denna konvention företetts för tullmyndigheten.

Artikel XV

Denna konvention utgör ej hinder för fördragsslutande parter, som bilda en tull- eller ekonomisk union, att utfärda särskilda regler att tillämpas å personer, bosatta i de stater, vilka ingå i unionen.

Artikel XVI

I händelse av bedrägligt förfarande, brott mot eller missbruk av bestämmelserna äga de fördragsslutande parterna, oaktat bestämmelserna i denna konvention, vidtagna rättsliga åtgärder mot de personer, som nyttja passersedlar (E. C. S. carnets), för utfående av belöpande införseltull och annan avgift samt för deras ådömande av de straff till vilka de må vara förfallna. I dylikt fall skall sammanslutning biträda tullmyndighet.

Artikel XVII

Bestämmelserna i föreliggande konvention skola också gälla positiva kinematografiska reklamfilmer med en bredd icke överstigande 16 mm, som enligt tullmyndigheternas uppfattning nöjaktigt visats bestå huvudsakligen av bilder (med eller utan ljudspår) utvisande beskaffenheten av eller arbetssättet hos varor, vilkas egenskaper icke kunna tillräckligt demonstreras av prover eller kataloger, förutsatt att filmerna:

a) avse varor, som erbjudas för försäljning eller förhyrning av en person med hemvist inom annan avtalsslutande parts territorium;

b) äro av natur att lämpa sig för förevisning inför tillämnade kunder men icke för allmän förevisning inför publik; och

c) införas i förpackning, som icke innehåller mer än en kopia av varje film, och som icke utgör del av en större försändelse av filmer.

Artikel XVIII

1. Varje tvist mellan fördragsslutande parter beträffande tolkningen och tillämpningen av denna konvention skall såvitt möjligt biläggas genom förhandlingar mellan parterna.

2. Varje tvist, som icke bilägges genom förhandlingar, skall av de tvistande parterna hänskjutas till rådets permanenta tekniska kommitté, som skall taga tvisten under övervägande och framlägga förslag för dess biläggande.

3. Om den permanenta tekniska kommittén icke förmår bilägga tvisten, skall den hänskjuta tvistefrågan till rådet, som skall framlägga förslag i enlighet med artikel III e) i rådskonventionen.

4. De tvistande parterna kunna på förhand överenskomma om att godtaga kommitténs eller rådets förslag.

Artikel XIX

Denna konvention skall vara öppen för undertecknande under tiden till och med den 30 september 1956 av de regeringar, som äro fördragsslutande parter i rådskonventionen.

Artikel XX

Denna konvention skall vara underkastad ratificering. Ratifikationsinstrumenten skola deponeras hos belgiska utrikesministeriet, som skall underrätta alla regeringar, som undertecknat eller anslutit sig till konventionen, samt rådets generalsekreterare om varje sådan deposition.

Artikel XXI

1. Tre månader efter den dag, då belgiska utrikesministeriet mottagit ratifikationsinstrument av tre regeringar, skall denna konvention träda i kraft för dessa regeringar.

2. För varje undertecknare, som ratificerar efter denna tidpunkt, skall konventionen träda i kraft tre månader efter dagen för depositionen av ratifikationsinstrumentet hos belgiska utrikesministeriet.

Artikel XXII

1. Regering, som icke undertecknat denna konvention men som är fördragsslutande part i rådskonventionen, kan ansluta sig till föreliggande konvention från och med den 1 oktober 1956.

2. Anslutningsinstrumenten skola deponeras hos belgiska utrikesministeriet, som skall underrätta alla regeringar, som undertecknat eller anslutit sig till konventionen, samt rådets generalsekreterare om varje sådan deposition.

3. Denna konvention skall för varje regering, som ansluter sig till konventionen, träda i kraft tre månader efter dagen för depositionen av anslutningsinstrumenten, dock icke förrän konventionen enligt artikel XXI 1. trätt i kraft.

Artikel XXIII

1. Denna konvention är icke tidsbegränsad, men varje fördragsslutande part må vid vilken tidpunkt som helst efter tolv månader från dess ikraftträdande i enlighet med bestämmelserna i artikel XXI 1. frånträda densamma. Frånträdandet skall gå i verkställighet tre månader efter den dag, då belgiska utrikesministeriet erhållit notifikation om frånträdandet. Det belgiska utrikesministeriet skall underrätta alla regeringar, som undertecknat eller anslutit sig till konventionen, samt rådets generalsekreterare om frånträdandet.

2. Passersedel (E. C. S. carnet), som utfärdats före den dag, då frånträdandet går i verkställighet, skall förbliva gällande och av garanterande sammanslutning ställd garanti skall förbliva giltig.

Artikel XXIV

1. Varje regering må vid tiden för ratifikationen eller anslutningen, eller vid senare tidpunkt genom notifikation till belgiska utrikesministeriet förklara, att denna konvention skall utsträckas att gälla beträffande territorier, för vilkas internationella förbindelser regeringen är ansvarig, och konventionen skall bliva gällande för sagda territorier tre månader efter den dag, då belgiska utrikesministeriet erhållit notifikation därom, men icke innan konventionen trätt i kraft för regeringen i fråga.

2. Varje regering, som genom deklaration enligt moment 1 utsträckt denna konvention att gälla beträffande territorium, för vars internationella förbindelser den är ansvarig, kan genom notifikation till belgiska utrikesministeriet frånträda konventionen med avseende å detta territorium i enlighet med bestämmelserna i artikel XXIII i denna konvention.

3. Belgiska utrikesministeriet skall underrätta alla regeringar, som undertecknat eller anslutit sig till denna konvention, samt rådets generalsekreterare om varje notifikation, som det mottagit enligt denna artikel.

Artikel XXV

1. Rådet må för de fördragsslutande parterna föreslå ändringar i denna konvention.

2. Texten till varje ändringsförslag, som föreslås av rådet, skall av belgiska utrikesministeriet delgivas samtliga fördragsslutande parter.

3. Varje ändringsförslag, som delgivits i enlighet med bestämmelserna i föregående moment, skall anses såsom godkänt såvida icke någon fördragsslutande part framställt erinran mot sådan ändring inom sex månader från dagen då belgiska utrikesministeriet överlämnade ändringsförslaget.

4. Belgiska utrikesministeriet skall snarast möjligt underrätta samtliga fördragsslutande parters regeringar därest erinran framställts mot ändringsförslag och har erinran icke framställts, skall ändringsförslaget träda i kraft i förhållande till alla fördragsslutande parter tre månader efter utgången av de sex månader, varom talas i moment 3 ovan.

5. Belgiska utrikesministeriet skall underrätta de fördragsslutande parternas regeringar om godkända ändringsförslag och ändringsförslag, som anses ha godkänts.

6. Varje regering, som ratificerar eller ansluter sig till denna konvention, skall anses ha godkänt varje ändringsförslag, som har trätt i kraft dagen för depositionen av ratifikations- eller anslutningsinstrumentet.

7. Oavsett föreskrifterna i denna artikel skall rådet fastställa regler för ändringar av passersedeln (E. C. S. carnet).

Artikel XXVI

Reservationer mot denna konvention skola icke tillåtas.

Till bekräftelse härav ha undertecknade, som därtill bemyndigats av sina respektive regeringar, undertecknat föreliggande konvention.

Som skedde i Bryssel den 1 mars 1956 på engelska och franska språken, vilka båda texter skola äga lika vitsord, i ett original, som skall arkiveras hos belgiska regeringen, vilken skall överlämna behörigen styrkta kopior av detsamma till alla regeringar, som underteckna eller ansluta sig till konventionen.

Signaturprotokoll

Vid undertecknandet av tullkonventionen rörande passersedlar (E. C. S. carnets) för varuprover av denna dag avgiva undertecknade, som därtill bemyndigats av sina respektive regeringar, följande förklaringar:

1. I konventionen ingående bestämmelser skola anses åsyfta minimilättnader. Denna konvention utesluter icke tillämpning av de större lättnader, som vissa fördragsslutande parter medgiva eller komma att medgiva på grund av unilaterala föreskrifter eller i kraft av bilaterala och multilaterala överenskommelser.

2. De fördragsslutande parterna åtaga sig att anse passersedel (E. C. S. carnet) för varuprover såsom en ny lättnad och icke såsom en förpliktelse som åligger person, som tillfälligt inför varuprover.

3. De fördragsslutande parterna vitsorda, att ett genomförande på ett tillfredsställande sätt av denna konventions bestämmelser förutsätter, att vissa lättnader beredas godkända sammanslutningar för överföring av valuta:

a) för erläggande av belopp, som krävas av fördragsslutande parts tullmyndighet;

b) vid återbetalning av införseltullar enligt bestämmelserna i artikel XIV i denna konvention;

c) för erläggande av betalning för blanketter till passersedel (E. C. S. carnet) för varuprover, som sänts till godkända sammanslutningar av deras förbund eller motsvarande sammanslutningar.

Till bekräftelse härav ha undertecknade undertecknat detta protokoll, som skall utgöra en integrerande del av konventionen.

Som skedde i Bryssel den 1 mars 1956 etc.